

This page has been archived and is no longer updated.

[Find out more about page archiving.](#)

Αρχείο

Τελευταία Ενημέρωση: Κυριακή 03 Οκτωβρίου 2004 - 13:50 (Ώρα Λονδίνου)

 [Αποστολή σε φίλο/η](#)

 [Εκτύπωση](#)

Μία επέτειος, αναμνήσεις και ευχές

της Χριστίνας Κουκουναρά

Όπως έγινε και με πολλούς συναδέλφους, ο δρόμος μου προς το Λονδίνο και το BBC ξεκίνησε από την Αθήνα, την πλατεία Φιλικής Εταιρίας στο Κολωνάκι και το Βρετανικό Συμβούλιο.

Εκεί ένα πρωί, τέλος χειμώνα του '74, έδωσα τις γραπτές εξετάσεις, ευγνωμονώντας συχνά, πέρα από σπουδές και διαβάσματα, το ιδιότυπο εκείνο πάθος της ελληνικής οικογενειακής και κοινωνικής ζωής για την πολιτική συζήτηση, στο σπίτι, στο τραπέζι, με φίλους και άλλους - που γαλούχησε και μόρφωσε γενιές ολόκληρες νεοελλήνων.

Η Χριστίνα Κουκουναρά στο στούντιο για μία μουσική σειρά

Άλλες ειδήσεις

[Αρχείο](#)

[Αρχείο](#)

[Αρχείο](#)

Ακολούθησαν, μέσα στις επόμενες μέρες, η συνέντευξη και τα τυπικά της προφορικής εξέτασης. Θυμάμαι τη φιλική, ενθαρρυντική παρουσία του Παύλου Ναθαναήλ, τότε διευθυντή της Ελληνικής Υπηρεσίας.

Προς το τέλος με ρώτησε τι προσωπικά προτιμούσα, ραδιόφωνο ή τηλεόραση, και γιατί. Δεν νομίζω να το είχα σκεφτεί ως τότε ενσυνείδητα, είπα αμέσως όμως: το ραδιόφωνο, όπως θα έλεγα και σήμερα άλλωστε.

Η ομορφιά του ραδιοφώνου

Το ραδιόφωνο, λοιπόν, κάθε φορά. Το άμεσο αλλά διακριτικό ραδιόφωνο, που είναι πάντα εκεί - να ενημερώνει, να ερεθίζει, να συγκινεί, και να ψυχαγωγεί, αφήνοντας όμως εντάσεις και εξάρσεις στη διακριτική διάθεση του αποδέκτη.

“ Τώρα, είμαι και πάλι ακροάτρια. Ζω μόνιμα στην Αγγλία, χάρη όμως στο διαδίκτυο παρακολουθώ και το πολυφωνικό πια ελληνικό ραδιόφωνο και, φυσικά, τα προγράμματα της Ελληνικής Υπηρεσίας. ”

Το ραδιόφωνο που σέβεται τον ακροατή του και που από τη φύση του (εκτός απ' τις φορές που κακοποιήθηκε σε δίσκετα χρόνια) λειτουργεί απροσχημάτιστα, χωρίς οφθαλμαπάτες, υστεροβουλίες και φτηνά φτιασίδια.

Μιλούσα τότε σαν ακροάτρια που δεν έβλεπε την ώρα να πάει απ' την άλλη πλευρά του μεγαφώνου - στις χαρές και τις χάρες της παραγωγής και παρουσίασης ραδιοφωνικών προγραμμάτων από έναν οργανισμό συνώνυμο με τα πιο υψηλά κριτήρια ποιότητας και εγκυρότητας, ένα πανεπιστήμιο του είδους - που

κατά τα πρώτα 40 χρόνια της λειτουργίας του υπήρξε, σε καιρούς ανωμαλίας και παρασίτων, πραγματικών και συμβολικών, ένα άλλο κρυφό σχολειό για τους Έλληνες.

Η εποχή που εγώ έζησα στο BBC ήταν ευτυχισμένη. Ο κόσμος όλος άλλαζε, ξεκινούσε ταυτόχρονα η μεταμόρφωση των ΜΜΕ και η Ελληνική Υπηρεσία, που πριν καλά-καλά βγει η δεκαετία του '70 ασφυκτιούσε ήδη στα βραχεία κύματα, μπήκε με μεγάλο κέφι στους καινούργιους δρόμους των FM και μετά στις τεχνολογικές υπερλεωφόρους του 21ου αιώνα.

Μεγάλες δυνατότητες

Στο διάστημα αυτό, με το οποίο συμπίπτουν τα 21 χρόνια της θητείας μου, η υποδομή του BBC με την ανυπέρβλητη οργάνωση και τα πελώρια αρχεία έδινε μεγάλες δυνατότητες σε κάθε παραγωγό.

Όπως όλοι, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ, πέρα από τη διεθνή επικαιρότητα, με θέματα που είχαν ενδιαφέρον για μένα και μαζί προσφέρονταν για καλό ραδιόφωνο. Θυμάμαι ανάμεσά τους τη σειρά προγραμμάτων για τη φολκλορική μουσική, τις μπαλλάντες των βρετανικών νησιών που κάναμε με το φίλο Νίκο Λίγγρη και που αναμεταδόθηκε πολλές φορές στην Ελλάδα.

Το 1983 με το νεαρό τότε pianista Δημήτρη Σγούρο σε στούντιο του Μπους Χάουζ

Πολλά επίσης, εξαιρετικά ωραία προγράμματα, έγιναν από άλλους συναδέλφους που γνώρισαν επιτυχία κι έκαναν τη δουλειά μας, παράλληλα με τα διεθνή θέματα, διπλά συναρπαστική.

Τώρα, είμαι και πάλι ακροάτρια. Ζω μόνιμα στην Αγγλία, χάρη όμως στο διαδίκτυο παρακολουθώ και το πολυφωνικό πια ελληνικό ραδιόφωνο και, φυσικά, τα προγράμματα της Ελληνικής Υπηρεσίας.

Σταθερά όμως ακούω τα προγράμματα εκείνα του BBC, άλλα από τα οποία είχαν κάποτε βασική θέση στη δουλειά μου και με τον καιρό έγιναν απαραίτητα (η ημέρα δεν αρχίζει σωστά χωρίς το Radio 4, και σίγουρα δεν είμαι η μόνη που το λέει αυτό), άλλα που είναι παληές αγάπες σαν το Radio 3 αλλά και το Radio 2, και τότε-τότε το Radio 5 Live. Ύστερα είναι και οι ψηφιακοί σταθμοί που ξεκίνησαν πρόσφατα.

Ε, βλέπω και λίγη τηλεόραση, μην τα παραλέμε.

Ελληνική Υπηρεσία του BBC, να τα 'κατοστήσεις!

Η Χριστίνα Κουκουναρά εργάστηκε ως παραγωγός στην Ελληνική Υπηρεσία του BBC από το 1975 μέχρι το 1996

 [Αποστολή σε φίλο/η](#)

 [Εκτύπωση](#)